

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON

KANTONALNI SUD U TUZLI

Broj: 32 0 Ps 421478 23 Pž
Tuzla, 16.10.2024. godine

Presudom Vrhovnog suda FBiH broj 32 0 Ps 421478 25 Rev od 08.04.2025. godine revizija se djelimično usvaja, obje nižestepene presude preinačavaju u dijelu odluke o zakonskoj zateznoj kamati, tako što se tuženi obavezuje da na novčani iznos od 45.000,00 KM plati zakonsku zateznu kamatu. Tužitelj se obavezuje da tuženom nadoknadi troškove postupka.

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Lekić, kao predsjednika vijeća, Senade Uzunić i Sabire Baraković, kao članova vijeća u pravnoj stvari tužitelja „La Campanela“ d.o.o. Živinice, koga zastupa punomoćnik Gordan Isabegović, advokat iz Tuzle, ul. Mehmedalije Maka Dizdara bb, protiv tuženog Grad Živinice, ul. Alije Izetbegovića br. 28 Živinice, koga zastupa Gradsko pravobranilaštvo, kao zastupnik po zakonu, radi neosnovanog obogaćenja, vsp. 170.944,78 KM, odlučujući o žalbama tužitelja i tuženog izjavljenim protiv presude Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 Ps 421478 22 Ps od 06.03.2023. godine, na sjednici održanoj dana 16.10.2024. godine, donio je sljedeću

P R E S U D U

Žalbe se odbijaju i prvostepena presuda potvrđuje.

Tužitelj i tuženi se odbijaju sa zahtjevima za naknadu troškova žalbenog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom, **stavom prvim izreke**, obavezan je tuženi da tužitelju, na ime povrata naknade koja je plaćena po osnovu rješenja tuženog broj 05/2-473-14/98-2 od 27.08.1998. godine i dopunskog rješenja broj 05/2-473-14/98-2 od 05.10.1998. godine, a koja su oglašena ništavim rješenjem tuženog broj 06/2-31-376/04 od 06.04.2021. godine, plati novčani iznos od 45.000,00 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 27.05.2022. godine pa do konačne isplate u roku od 30 dana od dana donošenja presude.

Stavom drugim izreke sa ostatkom tužbenog zahtjeva, zahtjeva za naplatu zakonskih zateznih kamata i troškova postupka preko dosuđenog iznosa tužilac je odbijen.

Stavom trećim izreke obavezan je tužitelj da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.182,05 KM u roku od 30 dana od dana donošenja presude.

Stavom četvrtim izreke sa ostatkom zahtjeva za naplatu troškova postupka preko dosuđenog iznosa tuženi je odbijen.

Protiv navedene presude žale se tužitelj i tuženi.

Tužitelj žalbom pobija prvostepenu presudu u odbijajućem dijelu sadržanom u stavu drugom izreke, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava kao žalbenih razloga propisanih odredbom člana 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku F BiH („Službene novine F BiH“, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15 - u daljem tekstu: ZPP), kao i u odluci o troškovima postupka sadržanoj u stavu trećem izreke, sa prijedlogom da se prvostepena presuda u pobijanom dijelu preinači na način da se tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti usvoji i obaveže tuženi da tužitelju naknadi troškove prvostepenog i žalbenog postupka. Tužitelj je potraživao troškove žalbenog postupka - sastava žalbe u iznosu od 1.208,00 KM i takse na žalbu.

Tuženi nije dostavio odgovor na žalbu tužitelja.

Tuženi prvostepenu presudu pobija u dosuđujućem dijelu sadržanom u stavu prvom izreke, iz svih razloga propisanih odredbom člana 208. Zakona o parničnom postupku F BiH („Službene novine F BiH“, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15 - u daljem tekstu: ZPP), kao i u odbijajućem dijelu odluke o troškovima postupka sadržanom u stavu četvrtom izreke, sa prijedlogom da se ista preinači tako da se tužbeni zahtjev odbije u cijelosti i tužitelj obaveže da tuženom naknadi troškove prvostepenog i žalbenog postupka - sastava žalbe u iznosu od 1.160,00 KM ili da se ista ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U odgovoru na žalbu tužitelj je osporio sve žalbene navode i predložio da se ista odbije kao neosnovana, a prvostepena presuda potvrdi kao pravilna i zakonita.

Žalbe nisu osnovane.

Premet spora je zahtjev tužitelja da mu tuženi na temelju sticanja bez osnova isplati na ime glavnog duga iznos od 45.000 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 24.03.2022. godine pa do konačne isplate, te na ime zakonske zatezne kamate obračunate na iznos glavnice od 45.000 KM za period od 09.09.1999. godine do 23.03.2022. godine iznos od 121.758,90 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 24.03.2022. godine pa do konačne isplate, kao i da mu naknadi troškove postupka, zasnovan na činjeničnim tvrdnjama da je iznos glavnog duga tužitelj uplatio tuženom na osnovu rješenja tuženog broj 05/2-473-14/98-2 od 27.08.1998. godine i dopunskog rješenja broj 05/2-473-14/98-2 od 05.10.1998. godine koja su oglašena ništavim donošenjem konačnog rješenja Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove broj 07-27-2-1419/21 od 26.05.2022. godine.

Ocjenom predloženih i izvedenih dokaza, kao i nespornih navoda parničnih stranaka, prvostepeni sud je utvrdio sljedeće činjenično stanje:

- da je odlukom Opštinskog vijeća opštine Živinice 05/2-473-14/98 od 19.05.1998. godine utvrđen opšti interes za izgradnju fabrike za proizvodnju

sokova i poslovnog proizvodnog pogona za promet i proizvodnju namještaja i drugih proizvoda od drveta na državnom zemljištu korisnika RMU „Đurđevik“ iz Đurđevika označenog kao k.č. broj 331, zv. „Bašigovački lug“, zgrada i dvorište u površini od 14.350 m² upisano u pl. broj 201 K.O. ... i da se u tu svrhu može izvršiti eksproprijacija pomenutih nekretnina sa prenosom prava raspolaganja u korist opštine Živinice;

- da je rješenjem Uprave za imovinsko-pravne, geodetske i urbanističke poslove opštine Živinice broj 05/2-473-14-98-2 od 27.08.1998. godine odlučeno da se potpuno eksproprišu nekretnine uz naknadu posjednika i stvarnog korisnika RMU „Đurđevik“ iz Đurđevika označene kao k.č. 331/1, zv. „Fabrički krug“, zgrada u površini od 775 m² i dvorište u površini od 17.148 m², upisana u pl. broj 201 K.O. ... i k.č. 327/2, zv. „Fabrički krug“, dvorište u površini od 4.035 m², upisana u pl. broj 201 K.O. ..., da se iste stavljaju na raspolaganje opštini Živinice, te ustupaju uz naknadu preduzeću za proizvodnju i trgovinu na veliko i malo „La Campanela“ d.o.o. Tuzla u svrhu izgradnje fabrike za proizvodnju sokova;

- da je dopunskim rješenjem Uprave za imovinsko-pravne, geodetske i urbanističke poslove opštine Živinice broj 05/2-473-14/98-2 od 05.10.1998. godine, odlučeno da se ispravlja pravosnažno rješenje uprave broj 05/2-473-14/98-2 od 27.08.1998. godine tako da umjesto dosadašnjeg teksta treba da stoji prenosi se - ustupa uz naknadu u korist preduzeća za proizvodnju i trgovinu na veliko i malo „La Campanela“ Tuzla pravo vlasništva na naprijed navedenim nekretninama;

- da je između tužitelja i tuženog zaključen ugovor o prenosu svojine na nekretninama od 01.06.1998. godine i aneks ugovora od 29.09.1998. godine;

- da je uvidom u ugovore o ustupanju potraživanja od 30.08.1999. godine, 31.08.1999. godine, 07.09.1999. godine i 09.09.1999. godine, utvrđeno je da su isti zaključeni između „La Campanela“ d.o.o. Tuzla kao ustupioca (cedenta), Fonda za nacionalizovano zemljište - Općina Živinice kao prijemnika (cesionara) i d.o.o. Nivex Tuzla kao dužnika (cezusa), da su navedenim ugovorom stranke ugovorile da cedent ustupa cesionaru svoja potraživanja prema cezusu u ukupnom iznosu od 45.000,00 KM radi plaćanja obaveze po osnovu zaključenog ugovora;

- da je uvidom u uplatnice od 30.08.1999. godine na iznos od 5.000,00 KM, 30.08.1999. godine na iznos od 15.000,00 KM, 31.08.1999. godine na iznos 10.000,00 KM, 07.09.1999. godine na iznos od 6.800,00 KM, 07.09.1999. godine 3.200,00 KM i 09.09.1999. godine na iznos od 5.000,00 KM, utvrđeno je da je privredno društvo „Nivex“ d.o.o. Tuzla na ime uplate po ugovoru za „La Campanela“ d.o.o. Tuzla na račun Fonda za nacionalizovano zemljište-Općine Živinice uplatio ukupan iznos od 45.000,00 KM;

- da iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke proizilazi da je „Nivex“ d.o.o. Tuzla tuženom uplatio ukupan iznos od 45.000,00 KM sa naznakom svrhe uplate „uplata po ugovoru za La Campanela d.o.o. Tuzla“, te da ukupan iznos zakonskih zatezних kamata obračunatih na iznos glavnog duga od 45.000,00 KM za period 09.09.1999. godine do 23.03.2022. godine iznosi 121.758,90 KM;

- da iz presude Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 U 001392 09 U od 10.11.2010. godine, proizilazi da je Općina Živinice-zastupana po Općinskom pravobranilaštvu Živinice pokrenula upravni spor protiv akta tužene strane Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo broj 05-

31-2-1595/08 od 05.02.2008. godine uz učešće privrednog društva „La Campanela“ d.o.o. Tuzla, kao zainteresovanog lica, te da je Kantonalni sud u Tuzli donio presudu kojom se prvostepeni akt službe za geodetsko imovinsko-prave poslove Općine Živinice broj 06/2-31-376/04 od 02.09.2008. godine poništava i predmet vraća prvostepenom organu na ponovno rješavanje;

- da iz rješenja Službe za urbanističko planiranje, komunalne, geodetske i imovinsko-prave poslove grada Živinice broj 06/2-31-376/04 od 06.04.2021. godine, proizilazi da je navedena služba donijela rješenje kojim oglašava ništavim rješenja Općinske uprave za imovinsko-pravne, geodetske i urbanističke poslove Općine Živinice broj 05/2-473-14/98-2 od 27.08.1998. godine i 05/2-14/98-2 od 05.10.1998. godine;

- da iz rješenja Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove broj 07-27-2-1419/21 od 26.05.2022. godine proizilazi da je Federalna uprava za geodetske i imovinsko-pravne poslove rješavajući po žalbi „La Campanela“ d.o.o. Tuzla izjavljenoj protiv rješenja Službe za urbanističko planiranje, komunalne, geodetske i imovinsko-pravne poslove Grada Živinice broj 06/2-31-376/04 od 06.04.2021. godine u predmetnu oglašavanja rješenja ništavim donijela rješenje kojim se žalba odbija kao neosnovana.

Na temelju ovako utvrđenog činjeničnog stanja, primjenom odredbi člana 210. stav 4., 214. i 277. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ” br. 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89, „Službeni list RBiH” br. 2/92 i 13/94, „Službene novine Federacije BiH” br. 29/03 i 42/11 – u daljem tekstu ZOO), prvostepeni sud je djelimično usvojio tužbenih zahtjev tužitelja, obavezujući tuženog da tužitelju isplati iznos od 45.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 27.05.2022. godine pa do konačne isplate, nalazeći da je tužitelj na osnovu rješenja Uprave za imovinsko-pravne i geodetske poslove Općine Živinice broj 05/2-473-14/98 od 27.08.1998. godine i dopunskog rješenja broj 05/2-473-14/98-2 od 05.10.1998. godine tuženom putem cesije uplatio iznos od 45.000,00 KM, a da je donošenjem konačnog rješenja Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove broj 07-27-2-1419/21 od 26.05.2022. godine otpao pravni osnov na osnovu kojeg je tužitelj tuženom uplatio navedeni iznos, zbog čega je tuženi dužan vratiti tužitelju stečeno bez osnova odnosno iznos od 45.000,00 KM (član 210. stav 4. ZOO). Nadalje, prvostepeni nalazi neosnovanim dio tužbenog zahtjeva kojim je tužitelj tražio da se obaveže tuženi da mu po osnovu zakonskih zateznih kamata obračunatih na iznos glavnog duga od 45.000,00 KM sa period od 09.09.1999. godine do 23.03.2022. godine plati iznos od 121.758,90 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 24.03.2022. godine pa do konačne isplate, na temelju pravnog zaključka da je tuženi bio savjestan sticalac sve do donošenja konačnog rješenja Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove broj 07-27-2-1419/21 od 26.05.2022. godine, zbog čega tužitelju ne pripada pravo da potražuje navedeni iznos po osnovu obračunatih zakonskih zateznih kamata na iznos glavnice od 45.000,00 KM za period od posljednje uplate pa do podnošenja tužbe (član 214. ZOO). U konačnici prvostepeni sud zahtjev tužitelja za isplatu zakonske zatezne kamate na iznos glavnice od 45.000,00 KM nalazi osnovanim počev od 27.05.2022. godine kao prvog narednog dana od kada je tuženi pao u docnju (dan nakon donošenja rješenja Federalne uprave za geodetske i imovinsko-

pravne poslove broj 07-27-2-1419/21 od 26.05.2022. godine), a ne od 24.03.2022. godine kao dana podnošenja tužbe, kako je to tužbom traženo, budući da je tužitelj podnio tužbu prije nego što je otpao pravni osnov za naplatu navedenog iznosa (član 214. u vezi sa članom 277. ZOO).

Neosnovano žalba tuženog istrajava na prigovoru aktivne i pasivne legitimacije isticanim i tokom prvostepenog postupka. Naime, donošenjem rješenja Uprave za imovinsko-pravne i geodetske poslove Općine Živinice broj 05/2-473-14/98 od 27.08.1998. godine i dopunskog rješenja broj 05/2-473-14/98-2 od 05.10.1998. godine, a potom i zaključenjem ugovora o prenosu svojine na nekretninama od 01.06.1998. godine i aneksa ugovora od 29.09.1998. godine, između tužitelja i tuženog zasnovan je materijalno-pravno odnos, pa u situaciji kada je oglašavanjem navedenih rješenja ništavim konačnim rješenjem Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove broj 07-27-2-1419/21 od 26.05.2022. godine otpao osnov na temelju kojeg je tužitelj tuženom putem cesije izmirio iznos od 45.000,00 KM, to je tužitelj legitimisan da ustane sa tužbom protiv tuženog radi povrata stečenog bez osnova. Činjenica da je uplatu iznosa od 45.000,00 KM tuženom izvršilo pravno lice „Nivex“ d.o.o. Tuzla po osnovu zaključenog ugovora o cesiji između tužitelja kao ustupioca (cedenta), tuženog kao prijemnika (cesionara) i „Nivex“ d.o.o. Tuzla kao dužnika (cezusa) nije od uticaja na pravo tužitelja da od tuženog potražuje povrat uplaćenog iznosa, jer zaključenjem ugovora o cesiji nije prestao materijalno-pravni odnos između tužitelja i tuženog, već je time samo regulisan način izmirenja nastale obaveze tužitelja prema tuženom po osnovu rješenja Uprave za imovinsko-pravne i geodetske poslove Općine Živinice broj 05/2-473-14/98 od 27.08.1998. godine i dopunskog rješenja broj 05/2-473-14/98-2 od 05.10.1998. godine, te ugovora o prenosu svojine na nekretninama od 01.06.1998. godine i aneksa ugovora od 29.09.1998. godine, odnosno zamijenjeno je prenošenje gotovog novca radi vršenja plaćanja.

Neprihvatljiv je žalbeni prigovor tuženog da prvostepeni sud nije mogao na temelju nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke Almira Bajrića od 04.01.2022. godine sačinjenog samo na osnovu dokumentacije u spisu (uplatnice na iznos od 5.000,00 KM na dan 30.08.1999. godine, uplatnice na iznos od 15.000,00 KM na dan 30.08.1999. godine, uplatnice na iznos od 10.000,00 KM na dan 31.08.1999. godine, uplatnice na iznos od 6.800,00 KM na dan 07.09.1999. godine, uplatnice na iznos od 3.200,00 KM na dan 07.09.1999. godine, uplatnice na iznos od 5.000,00 KM na dan 09.09.1999. godine i finansijskih izvještaja Zavoda za platni promet na dan 30.08.1999. godine, 31.08.1999. godine, 07.09.1999. godine i 09.09.1999. godine) utvrditi činjenicu da je tužitelj izvršio svoju obavezu i da je tuženom na račun uplaćen iznos od 45.000,00 KM.

Suprotno ovom žalbenom rezonovanju tuženog, po ocjeni ovog suda, izvođenjem dokaza nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke tužitelj je dokazao da je izvršio svoju obavezu uplate iznosa od 45.000,00 tuženom putem cesije, ovo tim prije kada se ima u vidu da su uplatnice koje su vještaku ekonomske struke poslužile kao osnova za izradu nalaza i mišljenja izvedene

na glavnoj raspravi ne samo kao materijalni dokazi tužitelja, već i samog tuženog.

Pravilo o vraćanju stečenog bez osnova sadržano je u odredi člana 210. ZOO kojom je propisano je, da kada je neki dio imovine jednog lica na bilo koji način prešao u imovinu nekog drugog lica, a taj prelaz nema osnov u pravnom poslu ili u zakonu, sticalac je dužan da ga vrati, s tim da je stavom 4. iste odredbe propisano da obaveza vraćanja postoji i kad se nešto primi s obzirom na osnov koji se nije ostvario ili koji je kasnije otpao. Dakle, obaveza vraćanja, shodno navedenoj odredbi, nastaje kada se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.

Iz tog razloga, a obzirom da su rješenja tuženog broj 05/2-473-14/98-2 od 27.08.1998. godine i dopunsko rješenje broj 05/2-473-14/98-2 od 05.10.1998. godine na osnovu kojih je tužitelj tuženom putem cesije uplatio iznos od 45.000,00 KM oglašena ništavim konačnim rješenjem Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove broj 07-27-2-1419/21 od 26.05.2022. godine, a da je odredbom člana 266. stav 1. Zakona o upravnom postupku F BiH propisano da poništavanjem i oglašavanjem rješenja ništavim, poništavaju se i pravne posljedice koje je takvo rješenje proizvelo, to je konačnošću rješenja Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove broj 07-27-2-1419/21 od 26.05.2022. godine otpao osnov na osnovu kojeg je tuženi naplatio potraživni iznos od 45.000,00 KM, pa je prvostepeni sud pravilno postupio kada je primjenom odredbe člana 210. ZOO obavezao tuženog da tužitelju isplati novčani iznos od 45.000,00 KM.

Neosnovano tužitelj žalbom istrajava na tvrdnji da mu pripada pravo na isplatu zakonske zatezne kamate obračunate na iznos glavnice od 45.000 KM za period od 09.09.1999. godine do 23.03.2022. godine u iznosu od 121.758,90 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 24.03.2022. godine pa do konačne isplate, kao i pravo na isplatu zakonske zatezne kamate na iznos glavnice od 45.000,00 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 24.03.2022. godine, a ne od 27.05.2022. godine kako to nalazi prvostepeni sud.

Pravilo o isplati zakonske zatezne kamate kod vraćanja stečenog bez osnova sadržano je u odredbi člana 214. ZOO kojom je propisano da kad se vraća ono što je stečeno bez osnova, moraju se vratiti i plodovi i platiti i zatezna kamata i to ako je sticalac nesavjestan od dana sticanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva.

Tuženi je i po ocjeni ovog suda u vrijeme donošenja rješenja broj 05/2-473-14/98-2 od 27.08.1998. godine i dopunskog rješenja broj 05/2-473-14/98-2 od 05.10.1998. godine bio savjestan sticalac, a savjesnost tuženog je trajala sve do 26.05.2022. godine, odnosno donošenja konačne odluke u upravnom postupku koji se vodio radi oglašavanja ništavosti navedenih rješenja, dakle do donošenja konačnog rješenja broj 07-27-2-1419/21 Federalne uprave za geodetsko imovinsko-pravne poslove Sarajevo, kada je ista otpala i od kog trenutka je tuženi postao nesavjestan sticalac, jer je tek

tada tuženi imao objektivno saznanje da navedena rješenja više nisu na pravnoj snazi, odnosno nemaju pravno dejstvo.

Polazeći od naprijed citirane regulative tužitelju bi pripadalo pravo na zakonsku zateznu kamatu od dana podnošenja tužbe. Međutim, tužitelj je tužbu u ovaj pravnoj stvari podnio 24.03.2022. godine, a pravni osnov sticanja tuženog je otpao kasnije tek donošenjem konačnog rješenja Federalne uprave za geodetsko imovino-pravne poslove Sarajevo od 26.05.2022. godine, dakle nakon podnošenja tužbe, zbog čega u ovakvoj činjeničnoj i pravnoj situaciji tužitelju pripada pravo na isplatu zakonskih zateznih kamata na iznos glavnog duga počev od 27.05.2022. godine, kao prvog narednog dana kada je tuženi pao u docnju pa do isplate, a kako to pravilno zaključuje i prvostepeni sud (214. u vezi sa članom 277. ZOO).

Iz naprijed navedenih razloga ne mogu se prihvatiti osnovanim opširni žalbeni navodi tužitelja da je tuženi i prije donošenja konačnog rješenja Federalne uprave za geodetsko imovino-pravne poslove Sarajevo od 26.05.2022. godine znao ili morao znati da su rješenje tuženog broj 05/2-473-14/98-2 od 27.08.1998. godine i dopunsko rješenje broj 05/2-473-14/98-2 od 05.10.1998. godine nezakonita, odnosno da je prestao osnov na temelju kojeg drži novac.

Imajući u vidu naprijed izloženo, kao i činjenicu da tužitelj i tuženi posebnim žalbenim navodima ne dovode u sumnju pravilnost odluke o troškovima postupka u dosuđujućem i odbijajućem dijelu sadržanim u stavu drugom, trećem i četvrtom izreke prvostepene presude, koja u tom dijelu ima karakter rješenja, a koju odluku je prvostepeni sud donio pravilnom primjenom odredbe člana 383., 386. stav 2., 395. i 396. ZPP, u vezi sa članom 12. i 13. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u F BiH, jer su tužitelj i tuženi osporavali odluku o troškovima postupka samo kroz očekivani uspjeh u sporu, to je valjalo je žalbe odbiti i primjenom odredbe člana 226. i 235. tačka 2. ZPP prvostepenu presudu potvrditi.

Odluka o odbijanju zahtjeva tužitelja i tuženog za naknadu troškova žalbenog postupka donesena je primjenom odredbe člana 397. stav 1., u vezi sa članom 386. stav 1. ZPP, budući da tužitelj i tuženi nije uspjeli sa izjavljenim žalbama.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Smiljana Lekić s.r.